

عنوان مقاله:

روش های تربیت اجتماعی از منظر اسلام (۷ سال اول کودکی)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرآیندهای تعلیم و تربیت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مجتبی ابراهیمی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

انسان، موضوع تربیت است. یکی از مهمترین ابعاد تربیتی انسان، تربیت اجتماعی است. برای تربیت اجتماعی نیز بهترین دوران، دوران کودکی است. زیرا این دوران زمان و فرصتی بسیار مناسب برای انواع یادگیری های اجتماعی است و روند اجتماعی شدن در سالهای کودکی از سرعت بیشتری برخوردار است. انسان به عنوان کامل ترین دین، بهترین منبع برای استخراج و استنباط مبانی، اصول و روشهای تربیت کودک است. بر این اساس هدف این پژوهش تعیین روشهای تربیت اجتماعی کودک بر اساس آموزه های دین اسلام است. پس از تحقیق و جستجو در منابع موجود که با روش توصیفی - تحلیلی صورت پذیرفته است، بر مبنای نتیجه بدست آمده، بهتر است تربیت در ۷ سال اول زندگی در بعد اجتماعی، متناسب با نیازهای جسمی- روحی و ذهنی کودک باشد، از آنجایی که پرورش اجتماعی در ۷ سال اول بر مواد و محتویات ملموس، عینی، متحرک و تقلیدی استوار است، بنابراین ضروریست از محیط مساعد، متن، وسایل، و مربیانی که حائذ اخلاق اجتماعی هماهنگ با ارکان و اصول اسلامی هستند بهره گرفت. تنها در این صورت است که رفتار اجتماعی کودک با دیگران شکل گرفته و با گذر از مراحل تکوین، منطبق با اهداف اسلامی تکامل می یابد.

کلمات کلیدی:

آموزش، اصول، اسلام، تربیت، تربیت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1293793>

